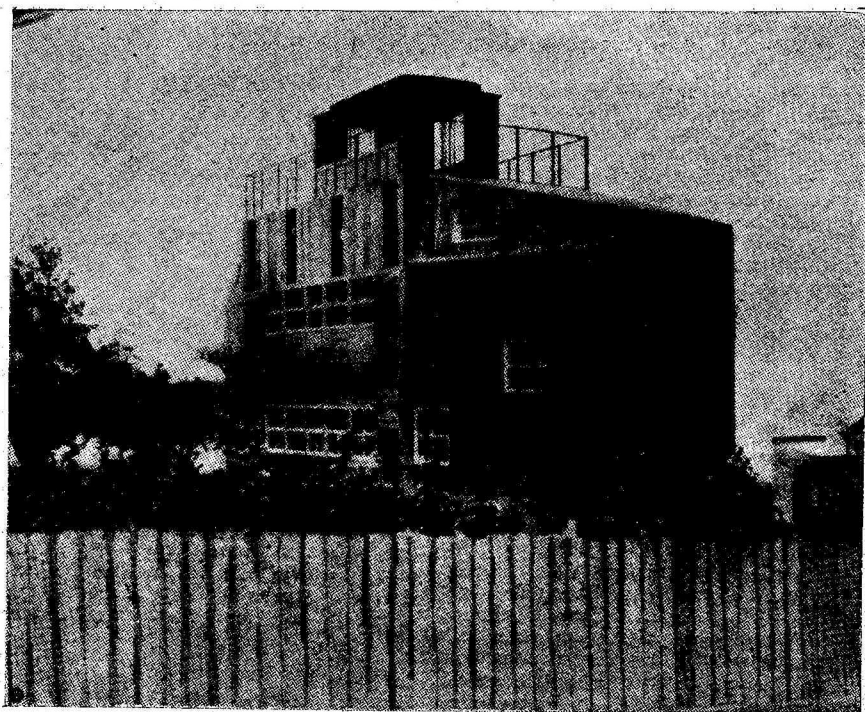
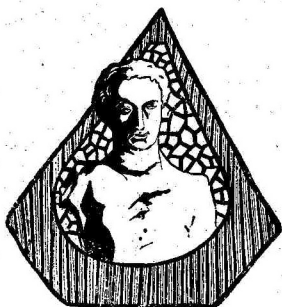

Τὸ νέον ἀεροπλάνον

ΔΙΑΤΙ;

ΙΑΤΙ ἄρά γε νὰ μὴ συμβαίνουν μεγάλα κωμικά γεγονότα ὅπως συμβαίνουν καὶ μεγάλα τραγικά γεγονότα; Διατὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ μία τοιαύτη ἀναλογία μεταξύ κω-

μικῶν καὶ τραγικῶν; Συνέβησαν τόσα γεγονότα διὰ τὰ ὁποῖα ἔκλαυσε ἢ καὶ ἀπλῶς ἔλυπῃθη ὅλος ὁ κόσμος. Ἡ καταστροφὴ τῆς «Ἰένας» ἐθύθισεν εἰς πένθος ἑκατομύρια ἀνθρώπων. Αἱ ταραχαὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν θὰ συνεκίνησαν ὑποθέτω τὸν πολιτισμένον κόσμον. Δὲν ἤμποροῦσε νὰ συμβῇ τάχα καὶ κἄτι μέγα ὡς αὐτὰ γεγονότα ἀλλὰ κωμικόν τόνον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τοὺς γέλωτας ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ λ.χ. ποῦ γίνεταί μία ἐκρηγνῖς τοῦ Βεζουβίου καὶ θάπτον-

ται ὑπὸ φλέγουσαν τέφραν ὁλόκληροι πληθυσμοὶ διατὶ νὰ μὴ συμβῇ μία κωμικὴ ἐκρηγνῖς, διατὶ νὰ μὴ ἀρχίσῃ ὁ Βεζουβίος νὰ ἐκσπενδονίζῃ λεῖμονοκόμματα καὶ νὰ ἀποδοκιμάζῃ κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμαζε μίαν φορὰν ὁ ὄχλος, τοὺς τολμηροὺς ἀναβάτας του;

Εἶνε περίεργον! Ἐπὶ αἰῶνας τώρα ἡ ἀνθρωπότης κλαίει διὰ τραγικὰ συμβάντα, ὁποῖα εἶνε αἱ καταστροφαὶ πόλεων ἀπὸ σεισμούς ἢ θυέλλας ἢ ἐκρηγνῖς ἡφαιστειῶν, τὰ φοβερά ναυάγια, αἱ καταστροφαὶ εἰς μεταλλεῖα, αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκρούσεις, αἱ ἀνατινάζεις πυριτιδαποθηκῶν, αἱ σφαγαὶ ἀνθρώπων, οἱ πόλεμοι ἀκόμη καὶ αἱ ἐπαναστάσεις. Πόσας φορὰς δὲν ἔκλαυσαν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι μαζὺ διὰ τοιαῦτα δυστυχήματα! Πότε ὅμως ἐγέλασαν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι μαζὺ δι' ἓνα κωμικόν γεγονός, πότε ὁ γέλως συνετάραξε μίαν χώραν ὁλόκληρον δι' ἓνα κωμικόν πάθημα μίας πόλεως; Εὗρετέ μου ἓνα μόνον τοιοῦτον γεγονός. Δὲν ὑπάρχει κανένα. Διότι οὐδέποτε συνέβη νὰ βροῖξῃ εἰς μίαν πόλιν ἐπὶ τριήμερον κομψετί, διότι οὐδέποτε συνέβη νὰ πέσουν εἰς τὸν ποταμὸν δισχιλίοι ἄνθρωποι καὶ νὰ μὴ πνιγῇ κανεὶς διὰ νὰ μὴ ἔχῃ οὔτε μίαν θλιθεράν γραμμὴν τὸ μπάνιο τῶν δισχιλίων. Διότι οὐδέποτε συνέβη νὰ πνεύσῃ τοιοῦτος ἄνεμος ὥστε νὰ ἀναρπάσῃ πέντε χιλιάδας καπέλλα καὶ νὰ τὰ ὑψώσῃ μέχρι τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τὴν ἐπομένῃ νὰ εὑρεθῶν

πέντε χιλιάδες καπνοδόχοι με ήμιψηλα και με ψαθάρια.

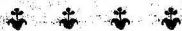
Ποτέ δεν έγέλασε όλος ο κόσμος, ούτε και μία πόλις.

Όπως παίζονται τόσον μεγάλοι τραγωδικοί ήμπορούσαν να παίζονται και τόσον μεγάλοι κωμωδικοί. Και όμως ακόμη δεν επαίχθη κωμωδία τσιούτου μεγέθους. Αυτό σημαίνει... Δεν σημαίνει τίποτε.

Ίσως ο κόσμος όλος γελάση μίαν ήμέραν, τήν ήμέραν καθ' ήν ο τηλεγράφος θά αναγγείλη ότι αι Άγγλίδες εισήλθον εις τόν κοινόβουλιον, ότι έσχημάτισαν κυβέρνησιν και ότι ή κυβέρνηση ειρίσκεται εις ενδιαφέρουσαν καταστάσιν.

Ίποθέτω ότι τόν να καταληφθή από πόνους τυκετού μία κυβέρνησις κατά τήν ώραν τής συνεδριάσεως τής Βουλής, δεν είναι γεγονός τόν όποιον να μη φαιδρύνη όλον τόν κόσμον.

TIM. ΜΟΡΑΓΙΤΙΝΗΣ

Δ' ΑΝΟΥΝΤΣΙΟ

Οί λόγιοι, οί άνθρωποι τών γραμμάτων θεωρούνται εις τήν Ελλάδα ως άνόητοι, διότι άντι να βουτούν τα χέρια εις τόν θολωμένο νερό του χρηματιστηρίου και τόν δυστυχισμένο ταμειον του Δημοσίου, κάμουν τήν άνοησίαν να γράφουν τραγούδια, διηγήματα και παρόμοια πράγματα, άχρηστα τελείως.

Δεν είν' έτσι;

Αν ήμπούσα να προκαλέσω ένα δημοψήφισμα ειλικρινούς συνειδήσεων δεν άμφιβάλλω ότι εις αυτό τόν συμπέρασμα θά έφθάνομεν.

Και όμως εις τήν Ευρώπην δεν έχουν τήν αυτήν ιδέαν διά τούς ανθρώπους τών γραμμάτων.

Απεναντίας έχουν πολύ μεγάλην εκτίμησιν.

Ίδου τί γράφει ή έφημερίς του Μοντεκάρλο.

«Ο γνωστός ήμπρεσάριος Μπονέτη προσέφερεν εις τόν διάσημον Ίταλόν συγγραφέα Δ' Ανούντσιο, όπως κάμνη έν σύντομον «τουρνέ» εις

τήν Αμερικήν τήν Νότιον και δώση σειράν διελξεων υπό τούς εξής όρους:

1ον) Ταξείδιον πληρωμένον πρώτης θέσεως. Διάρκον 15 ήμερών εις Βουένος Άϊρες με όλα τα έξοδα πληρωμένα εις τόν πρώτον ξενοδοχείον τής πόλεως.

2ον) Πληρωμή όγδοήκοντα χιλιάδων φράγκων ως άμοιβή δι' όκτώ διελξεις τάς όποιās εκεί θά κάμνη.

Τήν προσφοράν αυτήν υπέβαλεν εις τόν Δ' Ανούντσιο ο ήμπρεσάριος τηλεγραφικώς με απάντησιν πληρωμένην.

Μόλις έλαθε τόν τηλεγράφημα αυτό ο Δ' Ανούντσιο έσπευσεν άμέσως ν' απαντήσει εις τόν έν Μοντεκάρλω ήμπρεσάριον ως εξής τηλεγραφικώς:

«Ημην διατεθειμένος να διαπλεύσω τόν Ωκεανόν, άλλ' όχι για ένα πακέτο σιγάρα. Έν τούτοις εύχαριστώ».

Δ' Ανούντσιο

Περιττόν να γράψω τήν έντύπωσιν, ήν έγινεν η απάντησις αυτή. Και ζητεί ο κόσμος τήν διεύθυνσιν του καπνοπώλου εκείνου, όστις πωλεί πακέτα σιγάρα αξίας όγδοήκοντα χιλιάδων δραχμών.

Και αυτά μέν γράφει ή έφημερίς του Μοντεκάρλο.

Και είναι μέν βεβαίως άγέρωχος υπερβολικά ή απάντησις του Δ' Ανούντσιο, άλλ' είναι ταυτόχρονα χαρακτηριστική άρεσκά, όπως δείξη τήν σημασίαν και τήν θέσιν, τήν όποιαν κατέχουν οί άνθρωποι τών γραμμάτων έν Ευρώπη.

Και όμως αν άπεφάσιζε ποτέ ο Στέφανος Μαρτζώκης—ο άληθινός ποιητής τής Ελλάδος—να κάμνη μίαν διάλεξιν εις τόν «Πικρασόν» όχι δωρεάν, σ' έβεβαιώ ότι όλίγοι θά συνεκντρούντο διά να τόν ακούσουν.

Και όμως ο Μαρτζώκης αν ήτο εις τήν Ίταλίαν, αν έγραφε Ίταλικά θά ήτο διάσημος. Ένώ τώρα;

Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

